

БОГ ВЪЗНАГРАЖДАВА

Дейвид Уилкерсън

29 Май 1989

„С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намираше, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога. А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят” (Евреи 2:5-6).

Една от най-големите трагедии в това поколение - и най-голямата мъка за Бог е, че толкова много християни не са истински щастливи! Външно те пеят, ръкопляскат, усмихват се и хвалят Бога ентусиазирано. Но под повърхността дебне едно голямо нещастие. Радостта не продължава дълго. Те са самотни и тъжни.

Липсата на победа в Христос е ужасяваща! Толкова много хора са горещи, след което изведнъж изстиват. Не могат да се справят със страха и депресията ги премазва като парен чук. Една седмица са на върха, а следващата – на дъното.

Има и бракове, които са ту горещи, ту студени. Един ден всичко е наред със съпруга и съпругата, а на следващия са нещастни. Някои дни дори не могат да говорят един с друг. Те си мислят: „Е, такъв трябва да бъде бракът. Не можеш да очакваш да си щастлив и любящ през цялото време!”

Павел предупреждава за християни, които трябва да „се избавят от примката на дявола, от когото са уловени живи, за да вършат неговата воля” (2 Тимотей 2:26). Това точно описва много християни днес. Сатана влиза и излиза от живота им, когато си пожелае! Те нямат сила или власт, която да го спре на вратата на сърцето им. Той се перчи, че ги е уловил: „В теб я няма Христовата сила, която да ме спре! Ти си мой пленник. Ще правиш това, което ти кажа.”

Някои от вас, които четат това, може да са уловени в дяволския капан. Павел каза, че това е, защото се противопоставяте на себе си (виж 2 Тимотей 2:25). Вие не искате да направите нужното, за да бъдете избавени от капана на дявола.

Да „се противопоставите на себе си” означава, че сами сте влезли в клопката. Вие отказвате да приемете Божия начин на спасение и победа. Противите се на Неговия път и следвате свой собствен. Ето защо сте в капана!

Толкова много хора не познават победата в Христос. Сатана поставя страх, самота, депресия или похот в тях по всяко време, когато си поиска. И все пак, за това ли умря Христос? За да отгледа деца, които са под властта на волята на бесовете? Това ли е християнското свидетелство пред света: “Дай сърцето си на Исус, но волята си на дявола”? Никога!

За нещастията си може да вините лошото здравословно състояние, това, че не сте разбран правилно, или че имате незаинтересована половинка, шеф или приятел. Всъщност, можете да вините всичко, което си изберете. Но истината е, че няма извинение за един християнин да живее като роб на дявола. Ако дяволът си играе с емоциите ви и на вас ви става по-зле, а не по-добре; ако проблемите ви стават по-големи, ако страхът ви се увеличава, а радостта намалява и тъгата става трайна, това означава, че сте в плен на врага на душата ви и той ви манипулира!

Нещо много сериозно не е наред. Трябва да признаете, че се намирате в капан и да потърсите освобождение. Виждате ли, ако служите на Господ повече от няколко месеца, вече трябва ежедневно да растете в благодатта и познаването на Исус. Вашите духовни победи трябва да бъдат сладки. Трябва да сте уверени в постоянното Му присъствие, като се променяте от слава в слава според Неговото подобие. До сега, Сатана трябваше да е избягал от вас!

И така, какъв е проблемът? Защо толкова много от вас стават пленници?

...Толкова малко хора ходят с Бог истински

Тези, които ходят с Бог, се пренасят извън обсега на Сатана, извън царството му на тъмнина в Христовото царство на светлината. „Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син” (Колосяни 1:13). В момента, ние сме преселени от примката на дявола в самото сърце на Исус.

Гръцката дума за “преселвам” тук предполага, че Христос лично е дошъл, взел ни е от властта на дявола и ни е поставил на небесно място. Но Бог преселва само тези, които ходят близо до Него, като Енох. Тези, които са държани в плен по волята на Сатана, не могат да бъдат взети и избавени от тъмнината. Вие не сте истински спасени, докато твърдо не решите в сърцето си да ходите с Бога. Преселването от господството на дявола принадлежи на тези, които ходят интимно с Господа. Тогава може да твърдите, че сте спасени и Го обичате; да кажете на света, че принадлежите на Него. Може да се молите, да плачете за Него и да четете Словото Му, но докато не ходите всеки ден с Него, никога няма да се промените. Ще падате все по-дълбоко и по-дълбоко в робството.

„Енох ходи по Бога” (Битие 5:24).

Първоначалното значение на иврит на „ходи” загатва, че Енох във всичко, което е правел и навсякъде, където е ходел, постоянно е разговарял с Бога и това общение се е развивало. Бащата на Енох, Яред, живял 962 години. Неговият син, Матусал, живял 969. Но Енох живял 365 години - или “година” от години! Той ни въвежда в една нова земя за вярващия, защото самият той представлява посветения вярващ в Христос. В продължение на 365 дни от всяка година, от всичките години на живота си, той ходеше ръка за ръка с Господа. Господ беше неговият живот! Енох се научи да ходи с Бог всред едно нечестиво общество, въпреки че беше обикновен семеен човек с всичките проблеми и товари, които и ние имаме. Той „роди синове и дъщери” (Битие 5:22). Енох не беше отшелник, скрит в някоя пещера в пустинята.

Той участваше във всекидневния живот на своите жена, деца, изпълняваше своите задължения и отговорности. Енох ходеше с Бога, докато отглеждаше семейството си и се грижеше за снабдяване на нуждите им. Енох не се криеше, за да е свят!

Но, днес много християни тичат към планините, за да се скрият от надвисналите ги бедствия. Така наречените пророци казват на хората да дойдат в техните безопасни, провинциални убежища. Месианските евреи са предупредени да се върнат в Израел, за да избегнат финансовия колапс, който се очаква в Америка. Но Енох доказа, че голямото свидетелство е, да ходиш с Бог на място като Бродуей, всред бурята – независимо от всичко!

Знам къде искам да съм, когато нещата се разпаднат. Когато финансовите пазари се сринат, искам да се върна на Уол Стрийт, където бях по време на последната катастрофа - на 19 октомври 1987! Искам да бъда там, като един съвременен Енох, който ходи и разговоря с Бога; без страх - като един мирен, безстрашен свидетел, проповядващ Исус на хората, чиито свят се срива.

Исус каза: “Идете!,” а не “Скрийте се!” Искам да бъда там, където е Святият Дух - и можете да бъдете сигурни, че Той ще бъде на фронтовата линия на битката, призовавайки към Себе Си притеснените и уплашените.

За Енох този свят беше безбожен. Тогавашното общество бе нечестиво и той погледна в цялата история, до самите последни дни и всичко, което може да каже, беше: „Нечестивци! Нечестивци! Нечестивци!“ „За тях пророкува и Енох, седмият от Адама, като рече: ‘Ето Господ иде с десетки хиляди Свои светии, да извърши съдба на всички, и да обяви за виновни всичките нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всичките жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него’” (Юда 14-15).

Ходите ли с Господа? Тогаваш трябва да гледате на света така, както Енох гледаше на него: нечестив и пълен с духа на Антихрист, и с арогантни думи срещу вашия Бог. Как може човек да бъде част от това нечестие? Как може да се асоциирате с тези, които Той идва да осъди? Бог идва с десетки хиляди Свои светии, за да съди един грешен и изгубен свят. От коя страна сте вие?

Аз не осъждам красотата на природата и добрите неща, които Бог е създал. Ние трябва да „разгледаме полските кремове” (Матей 6:28). Но, ако сте ръка за ръка с Исус, ако разговаряте с Него, ако Го слушате, тогава ще намразите тази безбожна светска система. Вие ще заемете Неговата страна срещу тези, които говорят срещу Него. Ще Го чуете да казва: „Който е приятел на света, той е Мой враг” (вж. Яков 4:4).

Илия и Енох, единствените двама пророци, които бяха преселени, имаха нещо общо помежду си – и двамата мразеха греха и гневно протестираха срещу него. Те вървяха толкова близо до Бог, че не можеха да не споделят Неговата омраза към нечестиято.

Неоспоримият ефект върху всички, които ходят с Бог е нарастващата омраза към греха - и не само омраза, но и отделянето от него. Ако все още обичате този свят и се чувствате комфортно с нечестивите - ако сте приятел на онези, които Го проклинат - тогава вие не

ходите с Бог и вашето спасение е лъжа и измама. Не ходите с Господа, а седите на оградата, като Го излагате на публичен срам.

„И Енох ходи по Бога и не се намираше вече, защото Бог го взе (Битие 5:24). Знаем от Евреи, че тук се говори за преселването на Енох, поради това, че той не вкуси смърт. Но това също означава нещо по-дълбоко: „Не се намираше вече,” според както е дефинирано в Битие 5-та глава, означава и „той не беше от този свят.”

Чрез своя дух, чрез сетивата си, Енох не беше част от този порочен свят. Той беше отведен чрез духа си в небесата. Всеки ден, като ходеше с Господ, той ставаше все по-малко привързан към нещата тук, долу! Ден след ден, година след година, той се издигаше, пътуваше към дома си, приближаваше се към славата. Като Павел, той всекидневно умираше за този свят. И въпреки това, Енох вършеше всичките си задължения. Грижеше се за семейството си, работеше, служеше, беше зает. Но „той не беше” - не беше обвързан със земното! Нито едно от задълженията му в този живот не можеше да му попречи на ходенето му с Бог. Господ го погълна. Във всеки съзнателен момент, умът му се връщаше към Него. Сърцето му беше привързано към Бог като с огромна гумена лента. И колкото повече опъвате гумената лента, толкова по-бързо тя отскача назад, когато я отпуснете. Сърцето на Енох винаги „отскачаше обратно” към Господа!

Енох винаги се променяше според образа на Господ.

Колкото по-нечестиво ставаше човечеството около него, колкото повече хората се превръщаха в диви зверове, пълни с похот, чувственост и закоравяване, толкова Енох ставаше повече и повече като Този, с Когото ходеше. Ти и аз, всички ние се променяме. И досега, много християни трябваше да са заприличали повече на Исус. Но вместо това, те са станали твърдоглави и егоистични. Те трябваше да растат в благодат, бидейки напълно удовлетворени в Него, но не - много от тях се обръщат, отстъпват, връщат се назад.

Защо? Защото не ходят с Бог. Рядко се молят. Рядко изучават Божието Слово. Вместо това, те изпадат в мрачно настроение и се закоравяват. Цупят се и се отварят за волята на дявола. Въпросът е, че за разлика от Енох, те просто не обичат достатъчно Исус, за да искат да бъдат с Него.

Затова има такава объркване, страх и нещастие в толкова много християнски домове и животи. Те не ходят с Бог и нямат желание да се усамотят с Него. Не се молят, когато минават през всичко - опитват се сами да си решат проблемите. Не стоят върху Божието Слово, а върху своите „права”!

Ходенето на Енох с Бог произведе вяра, която Му угоди!

„Преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога.” Какво имаше Енох, което угоди на Бог толкова много? Ходенето му с Бог беше това, което произведе в Него тази вяра, която Бог обича. Тези два стиха не могат да бъдат разделени: „Преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога. А без вяра не е възможно да се угоди Богу...” (Евреи 11:5-6)

В Библията и в цялата история, тези, които ходеха с Бог, ставаха мъже и жени на вяра. Ако Църквата ходи ежедневно с Бог ръка за ръка, в непрекъснато общение с нашия Господ, резултатът ще бъде хора, пълни с вяра - истинска вяра, която е угодна на Бог.

Някои провеждат семинари за вяра, разпространяват аудио и видео проповеди за вярата, цитират стихове за вярата - всичко това с цел да произведат вяра. И е истина, че: „вярването е от слушане, а слушането - от Христовото слово” (Римляни 10: 17). Но Исус е Словото. „Буквата убива” - казва Писанието и без интимност с Исус, „буквата“ произвежда мъртви, егоистични, възискателни емоции, които в никакъв случай не са вяра - и Бог мрази това. Вярата идва от слушане на Неговото Слово и от близко ходене с Него. А говоренето не струва нищо без ходенето! Ние винаги трябва да „гледаме на Исуса начинателя и усъвършителя на вярата ни” (Евреи 12:2). Това интимно ходене с Бог липсва в Църквата днес. Вярата е наистина да знаеш кой е Бог. Тя е да познаваме добре Неговата слава и величие. Тези, които го познават най-добре, Му се доверяват най-много.

Покажете ми народ, който ходи близо с Него, мрази греха, откъснал се е от този свят и е започнал да познава гласа Му, и ще видите народ, който не се нуждае от много проповядване и поучение за вярата. Не са нужни „10 стъпки” за това какво е вярата и как да я получим. Истинската вяра идва от самото сърце на Исус. И тя ще бъде Неговата Собствена вяра - не нашата, която расте отвътре и излиза от сърцата ни!

Ходенето на Енох с Бога нямаше да е стойностно, ако не произведеше съответстваща, постоянно растяща вяра. „С вяра Енох бе преселен ...” Каква невероятна истина! Цялата му вяра беше фокусирана върху голямото желание на сърцето му: да бъде с Господ!

Бог дойде и пресели Енох в отговор на вярата му. Той повече не можеше да понесе стоенето зад завесата - трябваше да види Господа! Молеше се, вярвайки, че Бог ще отговори на вика му да бъде в действителното Му присъствие. Той беше толкова „извън нещата” тук на земята, че каза на Бог: „Хайде ... тук нищо не ме вълнува.”

Помислете за това как християните прахосват това, което наричат „вяра.” Те са изцяло концентрирани върху себе си - техните нужди, техните желания. И често получават това, което искат, но то само ги прави по-нещастни. Къде са Еноховците, които използват своята вяра, убедени в това, че ще бъдат преселени от тъмнината на дявола в ръцете на Божия скъп Син?

Енох нямаше Библия, нито песнарка, нито членове на църквата, нито учители, нито вътрешното обитаване на Светия Дух, нито беше наел завеса с достъп до Светая Светих. Той познаваше Бог! Без порицанието или подтика на пророците, без да намира пример в останалите, Енох утвърди сърцето си да следва Господа. Защо е толкова трудно днес с всички помагала, убеждения, пророчески предупреждения и увещания на Светия Дух? Не е ли укор за нас, че Енох се е надигнал над нечестивите в своето време, човек, който ходеше с Бог, въпреки че получаваше толкова малко помощ? Днес има множества, които не могат да ходят с Него в победа, въпреки цялата помощ, която Бог им дава!

Енох повярва, че Бог възнагражда тези, които Го търсят усърдно!

„Който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят” (Евреи 11:6). От къде знаем, че Енох вярваше, че Бог възнаграждава? Защото това е единствената вяра, която угажда на Бог и ние знаем, че Енох Му угоди!

Бог се отплаща, възнаграждава, тоест Той е Бог, който плаща добре за верността към Него. Как Господ възнаграждава Своите усърдни последователи? Съдя от моя опит, че когато вървя ръка за ръка с Исус, когато съм толкова влюбен в Него, наградите се появяват от всякъде. Всичко, което правя или имам е благословено: съпругата ми, децата, приятелите, служението. Тогава, вътре в мен идва живота на Христос, който тече като могъща река. Да, ще имаме изпитания и скърби, но във всичко това, Той ни възнаграждава с изявата на Своето присъствие.

Има три важни награди, които произтичат от вярата:

1. Наградата на контрола: Бог ще ви върне обратно контрола. Тези, които пренебрегват Господа, скоро излизат извън контрол, а дяволът влиза и ги превзема. Такъв човек има опропастен образ за себе си. Неговите или нейните чувства и мисли не могат да бъдат обуздани, езикът му е под влиянието на огорчение и гняв.

Ако само се влюбим в Исус - ако ходим и говорим с Него - Той скоро ще ни разкрие, че Сатана не може да господства над нас. Ние бързо щяхме да Му позволим да ни контролира. След това щяхме да гоним демони, да накараме дявола да бяга, хиляди щяха да бягат от нас, чрез вяра щяхме да застанем срещу всеки страх, всяка лъжа, всичко, което идва към нас от ада.

Павел ни предупреждава за „глупави жени”, които не искат да оставят похотта си: „Защото от тях са ония, които се вмъкват в домовете и подмамват обременени с грехове женища, водени от различни страсти” (2 Тимотей 3:6). Жени, които няма да платят цената и да ходят с Исус, които няма да приемат благочестивия укор, няма да признаят греховете си и да се покаят, ще отидат след някой учител, който ще се моли за тях и след това ще ги превърне в своя плячка! И повярвайте ми, тези „промъквашите се в къщите” хора винаги ще ги има около нас. Те имат очи, които жадуват за жени, на които да обещаят: „Ела на събранията ни - там ще получиш свободата си!” Не, това няма да стане! Ще се озовеш в плен, два пъти повързана, а тези мъже ще бръкнат право в портфейла ти!

Но вие може да поемете контрола и да се върнете към едно усърдно, любвеобилно ходене ръка за ръка с Исус. Вместо да търсите само собствения си комфорт, опитайте да утешите Исус: “Укор съкруши сърцето ми, и съм много отпаднал; и чаках да ме пожали някой, но нямаше никой. И утешители, но не намерих” (Псалм 69:20).

2. Наградата на чистата светлина: Когато ходите с Господ, ще бъдете възнаградени със светлина, посока, проникателност, откровение - определено знание! Умирайки за този свят, ден след ден, светлината ще става все по-ярка. Вие сте се запътили към слънцето. Захария пророкува, че Христос дойде „да даде светлина на тези, които седяха в мрак ... да отправи нозете ни в пътя на мира” (Лука 1:79).

Намирате ли се под влиянието на мрак или нерешителност? „Аз съм светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота” (Йоан 8:12), „... да не остане в тъмнина никой, който вярва Мене” (Йоан 12:46). „Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син” (Колосяни 1:13).

Може да твърдите, че обичате Исус, но животът ви да доказва, че все още ходите в тъмнината: объркани сте, не на себе си и без ясна перспектива! Когато наистина сте влюбени в Исус и разговаряте ръка за ръка с Него, Той дава светлината. Никаква тъмнина няма в Неговото присъствие.

Възможно най-лошата тъмнина на човечеството не е в сърцата на мразещите Бога комунистически лидери или в изпълнения с омраза Аятолах Хомейни, или в презиращите Христос атеисти. Тя е по-скоро ужасната тъмнина, която прави слепи така наречените християни, които отказват да ходят в светлината.

Исус предупреди: „Затова внимавай, да не би светлината в тебе да е тъмнина” (Лука 11:35). Исус каза на фарисеите, че съдът пада върху тези, които изопачат или отказват да ходят в светлината: „За съдба дойдох аз на този свят, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят. Ония от фарисеите, които бяха с Него, ...рекоха Му: Да не сме и ние слепи? Исус им рече: ... но сега казвате: Виждаме, грехът ви остава” (Йоан 9:39-41).

Подобно на фарисеите, някои християни си мислят, че „знаят,” че са в светлината. Те казват: „Аз виждам.” Или „виждам също толкова добре или дори по-добре от пасторите или от кой да е друг!” Те трябва да погледнат своя живот и дом, да видят всичките неприятности и объркването в сърцата си, и да признаят: „Господи, не виждам! Покажи ми! Сляп ли съм?”

Ако не се отворим за истинската .. чиста светлина, то нашата преценка може да бъде само фалшива светлина. Само най-лошата форма на тъмнина и проклета гордост може да твърди: „Аз виждам!” Върнете се към ходене с Него и Той ще покаже цялата тъмнина и ще възстанови във вас Своята чиста светлина.

3. Наградата на защита от всичките ви врагове: „Ни едно оръжие скроено против тебе не ще успее” (Исая 54:17). Всичко, което Сатана се опитва, за да те порази, просто няма да успее! Големите оръжия, насочени към теб, ще се стопят в Неговото присъствие. Смятате ли, че Сатана ще се прицели в Исус, с Когото ходите?

В оригинала на иврит този стих се превежда като: „Нито един план, нито един инструмент за унищожаване, нито една сатанинска артилерия няма да те блъсне или премаже; всички те ще да бъдат премахнати.” Бог е обещал да съсипе атаката на Сатана върху вас. Наградата на онези, които Го търсят усърдно, е привилегията да станат повече от победители (Римляни 8:37).

В продължение на 365 години, Енох отърси от себе си всяка огнена стрела. Той живееше в пълна победа до последния си дъх. Не пълзеше, нито накуцваше. Той си замина под знака на живот и слава!

„С правда ще се утвърдиш; далеч ще бъдеш от угнетението, защото не ще се боиш; далеч от ужасяването, защото не ще се приближи до тебе. Ето, всички може да се съберат против тебе, обаче, не чрез Мене; всички ония, които се събират против тебе, ще паднат пред тебе” (Исая 54:14-15).

Където има правда, там има мир. Ще бъдете избавени от потисничество, когато ходите в святост. Няма да се страхувате, защото нищо не ще повреди тези, които ходят в правдата. „Аз създадох и разорителя, за да съсипва” (Исая 54.16). Дори „разорителят” е под контрола на Господа. Бог има контрол над всички разрушителни оръжия. Нашата сигурност е в праведността, в ходенето с Исус. И ние не бива да се страхуваме от абсолютно нищо!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1989 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[God is a Rewarder](#) / [Бог възнаграждава](#)